

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník III. číslo 7/2015

Chcem všetko

Nie je vôbec tajomstvom, že v našom náboženskom, cirkevnom živote je práve modlitba tým, čo je vystavené mnohým pokušeniam. Alebo ju považujeme za nepodstatnú, nepraktickú, nepragmatickú činnosť, ktorá vôbec neovplyvňuje náš každodenný život, zavalený obrovským množstvom povinností. Alebo je pre nás formálnym, detinským, zženštilým prejavom, ktorý nás vedie k posmešným poznámkam na adresu tých, ktorí sa modlia dlho a veľa. Preto je v našich rodinách takmer nemožné modliť sa spolu. A zvlášť obidvaja rodičia so všetkými deťmi. Rodičia sa cítia trápne pred deťmi a deti pred rodičmi.

V evanjeliu nás Ježiš vyzýva na modlitbu: „*Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!*“ (Mt 7, 7). Tieto slová nám jasne hovoria: Boh je moc, najvyššia moc, ktorá drží v rukách vesmír, je dobrota. Preto je prosebná modlitba konkrétnym uznaním nesmiernej Božej moci. Boh je moc a láska. Boh môže dať a dáva. V rukách Boha, ktorý je mocný a milujúci exis-

tuje môj život. Matúš pokračuje: „*Ked teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.*“ (7, 11). Boh je Otcom svojich detí. Preto môžeme od Noho žiadať všetko, čo je dobré. Nič nie je vylúčené. Božia dobrota a moc poznajú len jednu hranicu: zlo. Preto sa v modlitbe uskutočňuje naše obrátenie, aby sme sa naučili rozlišovať, čo je dobré a čo nie. Musíme sa naučiť odmítať každé zlo a neustále obnovovať krstné sľuby: „*Zriekam sa zlého ducha a všetkých jeho skutkov.*“ U Lukáša však končí Ježišova odpoved' trochu inak: „*Ked teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!*“ (11, 13). Kresťan si nepýta od Božej dobroty niečo, ale prosí Boha o božský dar. Nepýta si od Boha nič menej, ako Boha samého. Samotnú dobrotu, samotnú lásku, Boha, ktorý sa dáva.

Pozor na jedno pokušenie. Aby sme si od Boha nežiadali málo. Musíme chcieť naozaj všetko.

Milan Supek, farár

Dominikánky

Svätcí vedení Bohom sú autentickými reformátormi života Cirkvi a spoločnosti. Schopnosť čítať „znamenia čias“ sa pripisuje aj španielskemu kňazovi, Dominikovi Guzmánovi. Túžil byť „pútnikom pre Krista“. Opustil svoj kraj, diecézu, rodinu, len aby sa mohol stať „cudzím pre Kristovo meno.“ Láska k Bohu bola pre neho predovšetkým láskou k Božej pravde. V duchu ideálu ohlasovania a pôsobenia „slovom a príkladom“, zakladá v 13. storočí Rehoľu kazateľov. Súčasťou rehole sú bratia dominikáni, kontemplatívne sestry, sestry apoštolsky činné a laici.

Ciel a poslanie rehole vystihuje niekoľko ich hesiel. Najčastejšie citované sú: „*veritas*“ (pravda), „*laudare, benedicere, praedicare*“ (chváliť, dobrorečiť, kázať) a „*contemplata aliis tradere*“ (odovzdávať ovocie vlastného rozjímania). Základom každej dominikánskej činnosti je presvedčenie, že Boh je nás počiatok aj nás koniec, že sám je Pravda, ktorá nás osloboďi.

Ženská vetva kazateľskej rehole vznikla v roku 1217. Podstatné prvky života sestier dominikánok sú: komunitný život, modlitba, štúdium, zachovávanie evanjeliových rád, rehoľná observancia (verné zachovávanie dominikánskeho spôsobu života) a služba. Život v komunite je dôležitý pre špecifický cieľ dominikánskej rehole, ktorým je kázanie. Dominikánsku modlitbu tvorí liturgia, osobná modlitba, ruženec a lectio divina (rozjímavý spôsob čítania Písma). Štúdium je zamerané na evanjelizáciu a je chápané aj ako nevyhnutný prostriedok, pri hľadaní a rozpoznávaní pravdy. Okrem toho sa sestry venujú školskej a farskej katechéze, práci s mládežou, pastorácii povolaní, šíreniu umenia, pôsobia v so-

ciálnej oblasti, majú účasť na misiách.

Na Slovensku pôsobí od roku 1943 Kongregácia sestier dominikánok bl. Imeldy. Jej právnym zriaďovateľom bol košický biskup Mons. Jozef Čársky. Zameranie kongregácie je kontemplatívno-apoštolské. Za patronku kongregácie si sestry zvolili blahoslavenú Imeldu, najmladšiu dominikánsku sväticu, ktorá ich inšpirovala jednoduchosťou a láskou k Eucharistii.

V súčasnosti má kongregácia 84 sestier, ktoré pôsobia v siedmich komunitách na Slovensku a v jednej komunite na Ukrajine. Jedna sestra pôsobí v Kamerune.

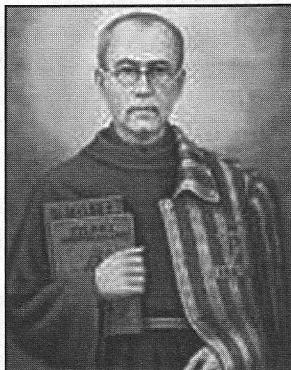
Kongregácia je zriaďovateľom Gymnázia sv. Tomáša Akvinského v Košiciach, Cirkevnej materskej školy bl. Imeldy v Košiciach, Cirkevnej materskej školy Madony Žitného ostrova v Dunajskej Lužnej a sociálneho zariadenia – Domov sv. Dominika v Petrovanoch.

Eva Boglarská

Kalendár svätych

Sv. Maximilián Mária Kolbe rehoľník - mučeník (1894 - 1941) Sviatok: 14. august

Sv. Maximilián Kolbe pochádzal z poľského mesta Zduńska Wola neďaleko Lodzi, kam sa jeho predkovia pristáhovali z Rakúska. Narodil sa 8. januára 1894 a jeho krstné meno bolo Rajmund. Stal sa františkánom. Ešte predtým, na jeseň r. 1912, poslali predstavení Maximiliána, aj s ďalšími spolubratmi na štúdium filozofie a teológie do Ríma. Na Sviatok všetkých svätých r. 1914 Maximilián zložil slávnostné rehoľné sľuby. Pri tejto príležitosti si pripojil k rehoľnému menu ešte ďalšie – Mária. Kňazskú vysviacku prijal v apríli 1918. Ako naznačilo prijatie mena Mária, františkán Maximilián Kolbe chcel byť užšie spojený s Pannou Máriou. A to nie len osobne, ale aj v apoštoláte. Na tento cieľ založil v Ríme v októbri 1917, osobitné združenie nazvané „Šík Nepoškvrennej“. Ešte pred kňazskou vysviackou založil Hnutie Nepoškvrennej. Potom, zo dosiahol doktorát z teológie, začal sa venovať šíreniu hnutia cez časopis Ryter Nepoškvrennej. Maximilián odišiel

do Japonska, kde založil podobnú komunitu. Neskôr prešiel do Indie, kde tiež šíril úctu k Nepoškvrennej. V roku 1936 sa vrátil domov do Poľska. Počas nacistickej okupácie v r. 1939 bol uväzený. Za nejaký čas ho prepustili, v roku 1941 ho však zajali opäť a deportovali do koncentračného tábora v Osvienčime. 31. júla 1941 ušiel z koncentračného tábora väzeň. Aby odstrašili ostatných väzňov od útekusu, vybrali desať mužov, ktorí mali byť usmrtení. Maximilián Kolbe sa obeteval za jedného z nich, za mladého muža, ktorého

doma čakala žena a deti. Dva týždne trpel bez stravy a vody v tmavej cele, bez akejkoľvek starostlivosti. Povzbudzoval odsúdených a snažil sa, aby neumierali v beznádeji. Nakoniec mu dali smrtiacu injekciu. Otca Rajmunda Maximiliána Máriu Kolbeho vyhlásil za blahoslaveného pápež Pavol VI., v októbri 1971. O jedenásť rokov neskôr, v roku 1982, ho pápež Ján Pavol II. vyhlásil za svätého. Na obidvoch slávnostiah sa zúčastnil aj zachránený František Gajowniczek. Pri svätořecení svojho dobrodincu mal už vyše 80 rokov.

Mária Fečová

Odpustky a ich význam

Odpustky sú odpustením časného trestu za hriechy pred Bohom, ktorých vina už bola odpustená. Odpustky sa môžu aplikovať za živých alebo za mŕtvych. Trest za hriechy nie je odstránený súčasne s vinou. Môže nám byť odpusťtené a aj tak musíme trpieť. Odpuste-

nie hriechu a obnovenie spoločenstva s Bohom, má za následok odpustenie večných trestov za hriech. Čiastočné odpustky môžeme získať vtedy, ak sa pomodlíme určenú modlitbu alebo vykonáme predpísaný dobrý skutok. Požiadavky na získanie úplných odpus-

tkov sú ľažšie, ako na získanie čiastočných. Úplné odpustky odstraňujú všetky časné tresty, za hriechy spáchané až do tohto momentu. Ak zherešíte neskôr, časné trest spojený s novým hriechom už samozrejme nespadá pod úplné odpustky, získané predtým. Trest za staré hriechy, sa už ale neobnoví. Na získanie úplných odpustkov treba vykonať dobrý skutok, obdarený úplnými odpustkami a splniť podmienky (viď. predch. číslo).

Okrem toho sa vylučuje akákoľvek trvalá záľuba k akémukoľvek hriechu, aj k ľahkému. Sv. Augustín poznamenáva: "Človek musí tripiť, aj keď sú jeho hriechy odpustené, pretože trest má dlhšie trvanie ako vina, lebo ak by trest končil spolu s vinou, vina by bola považovaná za malú. Z tohto dôvodu je človek v tomto živote trestaný, aj keď mu už nehrozí trest večného zatratenia."

Agnesa Billá, Eva Kočišová

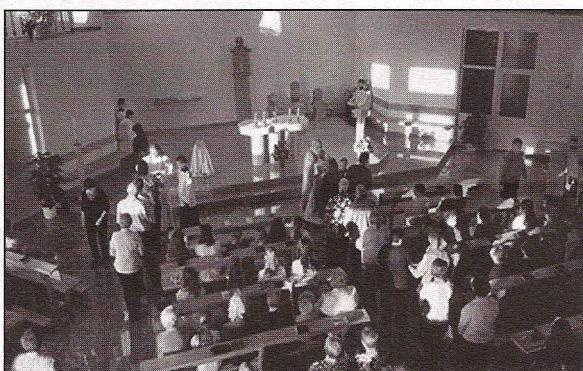
Zo života farnosti

Relikvie Prvých sv. mučeníkov

30. júna 2015 na Sviatok prvých svätych mučeníkov Cirkvi v Ríme, pri slávení sv. omše, ktorú celebroval prof. ThDr. Ing. Anton Konečný PhD. z Košíc, boli prestavené relikvie sv. mučeníkov Felicissima a Agapitu, pri oltári, vo filiálnom kostole v Stuľanoch. V homílii zdôraznil, čo sú to relikvie a aký majú význam pre Cirkev a veriacich. Slávenia Eucharistie sa zúčastnili veriaci z celej farnosti, ktorí mali možnosť

získať odpustky, pri splnení podmienok pre udelenie odpustkov.

Mária Fečová

Tajnička

NAŠE ŽIVOTNÉ PRAVIDLÁ

Boh prostredníctvom starozákonného vodcu Mojžiša, dal ľudstvu pravidlá pre spokojný a šťastný život. Pán Ježiš ich potvrdil. Niektorí ľudia si myslia, že tie-

to pravidlá obmedzujú človeka. V skutočnosti ho však chránia.

Ak správne usporiadate tabuľky so slabikami, dostanete ich názov (tvoria ho tri slová).

Anna Polčová

